

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4623010041
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4623010041.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej vec obžalovaného A. O., pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. O. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 05.04.2023, sp. zn. 3T/11/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 20. júla 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný:

A. O., narodený XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom Q. - C. č. XX,
prechodne bytom Z. XXX/XX, Z.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo dňa 05.04.2023, sp. zn. 3T/11/2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného A. O. (ďalej len „obžalovaný“) vinným z prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

ako živnostník, podnikajúci pod obchodným menom A. O. - E. E., IČO: XX XXX XXX s miestom podnikania XXX XX Q., C. XX, ktorý je povinný podľa § 141 odsek 1, zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov platiť a odvádzať poistné, si svoju povinnosť nesplnil a splatné poistné v lehote splatnosti od 30. júla 2020 do 10. januára 2022, za obdobie mesiacov september až december 2019, január až december 2020, január až december 2021 Sociálnej poisťovni, IČO: 30 807 484 so sídlom Bratislava, ul. 29. Augusta č. p. 8 a 10 v celkovej výške 6.813,32 eur neuhradil,

ako aj podľa § 14 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení si svoju povinnosť uhrádzať preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie nesplnil a splatné poistné v lehote splatnosti od 8. júla do 8. apríla 2022, za obdobie mesiacov jún až december 2019, február až jún 2020, november a december 2020, január až december 2021 a január až marec 2022 Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., IČO: 35 937 874 so sídlom Bratislava, Panónska cesta 2 v celkovej výške 2.473,59 eur neuhradil, teda neuhradil poistné na sociálne poistenie a poistné na verejné zdravotné poistenie v celkovej výške 9.286,91 eur, hoci na zaplatenie splatného poistného mal finančné prostriedky.

Za tento trestný čin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov a podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný pre neprimeranosť uloženého trestu.

V písomných dôvodoch odvolania, prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že namieta správnosť výroku o treste, nakoľko má za to, že je neprimerane prísny a poukázal na skutočnosť, že sa v konaní dobrovoľne priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, čím bola splnená podmienka pre vznik poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, ďalej napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, čím bola splnená podmienky pre vznik poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona a vzhľadom k tomu, že sa u neho nachádzala iba jedna priťažujúca okolnosť, prevažujú poľahčujúce okolnosti. Mal za to, že je možné, aby mu súd uložil nižší trest odňatia slobody, nakoľko prevažujú poľahčujúce okolnosti. Uviedol, že skutok spáchal, vinu znal, ale došlo k tomu z dôvodu jeho finančnej núdze, svoje dlhy nedokázal uhrádzať a trestný čin spáchal v čase, keď ešte nikdy neabsolvoval výkon trestu odňatia slobody nepodmienečne. Teraz, keď vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, má za to, že tento trest dostatočne zabezpečil jeho nápravu, bol pre neho ponaučením a na ochranu spoločnosti, ako aj na jeho nápravu, bude postačovať trest odňatia slobody v nižšej výmere a to v blízkosti spodnej hranice trestnej sadzby 0-3roky. Namietal, že uložený trest je v jeho prípade neprimerane prísny, uvedomuje si, že je v podstate zvykom, že sa ukladá za obdobný trestný čin vyšší trest, ako bol trest predchádzajúci, avšak má za to, že v jeho prípade by sa tak postupovať nemalo a to preto, že 18 mesačný trest uložený rozsudkom OS Topoľčany dňa 05.05.2020 bol pri trestnej sadzbe 0-3 roky a vzhľadom na to, že to bol prvý trest, neprimerane vysoký a nedá sa ani dôvodiť tým, že by nevedel k náprave vzhľadom k tomu, že trestná činnosť, ktorá mu je obžalobou kladená za vinu, sa udiala skôr, ako nastúpil na výkon trestu odňatia slobody a taktiež preto, že trest súd ukladal podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, tzn., že prevažovali poľahčujúce okolnosti.

Navrhol alternatívne, aby odvolací súd zväžil aj uloženie mu trestu odňatia slobody s podmieničným odkladom jeho výkonu, resp. aby napádaný rozsudok zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol sám vo veci a aby mu uložil primeraný miernejší trest odňatia slobody.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že si vo výkone trestu uvedomil svoje chyby, myslí si, že sa napravil, o čom svedčí aj to, že z predchádzajúceho výkonu trestu bol podmienične prepustený a poukázal na svoje rodinné pomery, má dve maloleté deti. Chcel, aby mu bol uložený trest odňatia slobody s podmieničným odkladom, resp. aj na dlhšiu skúšobnú dobu, má dohodnuté zamestnanie na stavbe, kde môže nastúpiť ihneď po tom, čo bude vedieť výsledok tohto konania. Záverom uviedol, že voči jeho osobe sa nevedie žiadne trestné stíhanie a na otázky uviedol, že družka aktuálne pracuje na stavbe, avšak od septembra pôjde pracovať ako opatrovatelka do B. centra v S., má s ňou dve deti, 3 a 5 ročné, nepodniká už ako živnostník, dlhy čiastočne splácal počas výkonu trestu, momentálne je však ešte nezamestnaný, nemá žiadny splátkový kalendár ohľadne splácania dlhu, vo výkone trestu mu strhávali okolo 5 eur mesačne. Uviedol tiež, že poistné nesplácal, lebo mu to nevychádzalo, mal dohodnuté viaceré roboty, ale mu to nevyšlo, preto si po prvom odsúdení nezrušil živnosť, ale v nej pokračoval a napokon ju už zrušil, je spoluvlastníkom rodičovského domu so sestrou a žije v družkinom dome.

V konečnom návrhu navrhol o jeho odvolaní rozhodnúť kladne a rozhodnúť o uložení mu trestu odňatia slobody s podmieničným odkladom.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné, poukázala na osobu obžalovaného, výpis z evidenčnej karty vodiča, ako aj na register trestov.

Odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania niektorého z dôvodov uvedených v podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolanie obžalovaného nepochybne smerovalo.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní, súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia vyjadrené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, aj odvolací súd sa stotožňuje s úvahou súdu prvého stupňa, že vykonaným dokazovaním je bez dôvodných pochybností preukázané, že skutku sa dopustil obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Odvolací súd sa taktiež stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pritom na vyhlásenie obžalovaného a v nadväznosti na zadovážené dôkazy v prípravnom konaní, ktoré zodpovedajú ustanoveniu § 2 odsek 12 Trestného poriadku, a ktoré jednoznačne preukazujú, že skutok spáchal obžalovaný. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a súd jeho vyhlásenie prijal, nevykonal dokazovanie ohľadom viny, ale len ohľadom trestu.

Súd prvého stupňa preto nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní výroku o treste odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa síce správne postupoval, keď pri ukladaní trestu obžalovanému priznal poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l/ a písmeno n/ Trestného zákona a správne taktiež u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona a správne pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona. Súd prvého stupňa síce poukázal na ustanovenie § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, avšak nesprávne pri ukladaní trestu aplikoval kritériá ustanovenia § 34 Trestného zákona, keď síce správne prihliadol na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, avšak nesprávne určil výšku trestu, keď v rámci upravenej trestnej sadzby (až 2 roky), uložil obžalovanému neprimerane prísny trest v hornej polovici upravenej trestnej sadzby.

Pri určení druhu a výmery trestu odvolací súd (zhodne ako súd prvého stupňa) dospel k záveru, že iba tento druh trestu, teda nepodmienečný trest odňatia slobody, prihliada na všetky hľadiská uvedené v

ustanovení § 34 odsek 4 Trestného zákona, predovšetkým na spôsob spáchaniu činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku obžalovaného, jeho osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a súčasne podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona zabezpečí aj ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou a pre obžalovaného bude postačujúci trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, t. j. v samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného o možnosti uloženia trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, odvolací súd obdobne, ako súd prvého stupňa má za to, že v danom prípade na uloženie takéhoto druhu trestu obžalovanému neboli splnené podmienky a to jednak s poukazom na osobu obžalovaného (v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia spáchal 10 priestupkov v oblasti dopravy, celkovo má evidovaných 15 priestupkov) a jednak s poukazom na charakter a povahu spáchaných deliktov, na ktoré skutočnosti súd prvého stupňa podrobne poukázal v dôvodoch napádaného rozsudku, nad rámec ktorých, odvolací súd nemá čo ďalšie už dodať.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia vychádzal z ustanovenia § 48 odsek 4 Trestného zákona. Odvolací súd, vzhľadom na predchádzajúce podmienené odsúdenie obžalovaného, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody síce zaradil tiež do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ale v súlade s ustanovením § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby.

Takto uložený trest obžalovanému je podľa krajského súdu primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.